

Poštnina plačana v gotovini

Cena 2 Din

OPERA

GLEDALIŠKI LIST

NARODNEGA GLEDALIŠČA V LJUBLJANI 1933/34

OL - OL

Začarani ptič

Premijera 19. oktobra 1933

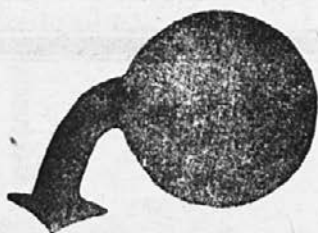
IZHAJA ZA VSAKO PREMIJERO

UREDNIK: M. BRAVNIČAR

Dežnike - nogavice

KUPITE

najugodnejše
v trgovinah tovarne

VIDMAR

LJUBLJANA: Pred Škofijo 19
Prešernova ul. 20

BEOGRAD: Kralja Milana 13

ZAGREB: Jurišičeva ul. 8

Lastni izdelki!

Ogroma izbira!

Tovarniške cene!

GLEDALIŠKI LIST

NARODNEGA GLEDALIŠČA V LJUBLJANI

zhaja za vsako premijero

Premijera 19. oktobra 1933

Nikolaj in Aleksander Čerepnin

Oče in sin, oba skladatelja, oba istega večera na sporedu našega gledališča; prvi z baletom »Začarani ptič«, drugi z opero »Ol-Ol«. To je šele drugi slučaj, da sta oče in sin skupno na istem sporedu. Prvič sta bila leta 1923. v Londonu, ko je pod očetovo taktirko izvajala v Convent-Garden znamenita Ana Pavlova njegovega »Začaranega ptica« ter sinov balet »Ajanta Frescoes«. Čerepnin mlajši je srečen, da je po desetih letih spet prišel v družbo svojega očeta in še posebno s stvarjo, ki mu je od vseh očetovih skladb najbližja srcu, prav kakor Pavlovi, ki je šla z »Začaranim ptičem« po vsem svetu in dosegala z njim uspeh za uspehom.

Nikolaj Čerepnin, rojen l. 1873. v Peterburgu, spada med najbolj znane starejše ruske skladatelje. Bil je mnogo let ravnatelj carske opere v Peterburgu in je sledil svojemu učitelju Rimskemu - Korsakovu za profesorja orkestrskega (dirigent-skega) razreda na peterburškem konservatoriju. Njegova učenca sta bila med drugimi tudi Prokofijev in Oboukof. Dirigiral je vse krstne izvedbe oper svojega učitelja Rimskega - Korsakova; leta 1927. tudi prvo pariško izvedbo »Zlatega petelina« in še predlanskim v Beogradu krstno izvedbo svoje opere »Vanjka«. Za gledališče je napisal še opero »Ženitovanjski mešetar« in balete: »Armidin pavilijon«, »Narcis«, »Maska rdeče smrti« (po E. A. Poeju) »Dionizij«, »Začarani ptič« in »Tajna mumije«. Sedaj živi kot emigrant v Parizu, kakor njegov sin

Aleksander Čerepnin (rojen 8. januarja 1899. v Peterburgu). Stvariteljski glasbeni genij je le redko podedljiv, pri mlajšem Čerepninu je napravila narava izjemo in ga obdarila s talentom svojih staršev. Njegova mati je bila Marija Benois Čerepnin, izvrstna koncertna pianistka, stari oče po materi A. Benois, znameniti ruski pokrajinski slikar. V tem okolišju je zrastel mladi Aleksander. Ko je v Rusiji izbruhnila revolucija, je našla vsa Čerepninova družina zavetje v Tiflisu, kjer je mladi Čerepnin spoznal narodno kavkaško glasbo, ki je močno vplivala na vso njegovo skladateljsko delo. V Tiflisu je bil kljub mladosti izbran za glasbenega ravnatelja tamkajšnje opere. Po treh letih ravnateljevanja je moral zapustiti Tiflis,

ker so ga zasedle revolucionarne čete in vsa družina se je preselila v Paris. Tu se je tehnično izpopolnil pri Izidorju Philipiju, skladbo pa je dovršil pri Vidalu. Kot skladatelj se je v svetu kmalu uveljavil. Prvi večji uspeh je imel v Monte Carlu s svojim prvim klavirskim koncertom l. 1923. in isto leto z baletom »Ajanta Frescoes«, ki ga je izvajala Ana Pavlova v Londonu in drugod. Njegova prva opera »Ol-Ol« je bila napisana l. 1924., prvič igrana pa v Weimarju pet let pozneje. Medigre pod prvim in drugim dejanju je napisal l. 1931.; izvajane bodo prvič šele v našem gledališču.

Čerepnin se v svoji operi »Ol-Ol« naslanja na Musorgski-jeve principe. »V operi mora priti beseda na prvo mesto in do polne veljave. Deklamacija besede je najvažnejše, odkester pa

Aleksander Čerepnin

naj jo podpira in stopnjuje njen izraz.« Tako pravi Čerepnin sam. Musorgski je njegov operni ideal. Pravkar nadaljuje Čerepnin njegovo nedovršeno glasbeno komedijo »Ženitva«. Musorgski je namreč zložil samo prvo sceno (20 minut glasbe) in Čerepnin se je obvezal nekemu založništvu, da dovrši to delo do konca tega leta v duhu in načinu velikega ruskega mojstra. Čerepnin smatra Azijo za svojo duhovno domovino. Solnce prihaja od vzhoda in skoraj vsi večji ruski skladatelji so bili obrnjeni proti vzhodu, ker jim zapadna kultura ne more prilivati novih elementov v tvorbi

svoje rasne umetnosti. Čerepnin je prepričan orientalist in sam pravi, da bi moral biti Tiflis njegov rojstni kraj. Njegova umetnost ima vse značilnosti vzhodne kulture: na mesto zapadne izpeljave motivov ima vsepovsod njih značilno variiranje.

Čeprav je še mlad, ima v založbi nad petdeset skladb, katerim je sam najboljši interpret. Iz Pariza hodi kot pianist na koncertne turneje po svetu. V skladbah nima z očetom nič skupnega ali sorodnega. Kritika piše o njegovem delu sledeče:

»Čeprav je prepojen z zapadno kulturo ni zgubil ničesar na intenzivnem ruskem tehničnem znanju in pravem ruskem čustvu. Njegovo notranje doživljanje močno spominja na doživljanje Ljadova. Iz Čerepnina izžareva očarujoča mehkoča in mir orientalskega prince — filozofa. Njegova glasba je kakor bi jo napisal samotarec, kakor da bi nastala v samotni celici ali stekleni hiši; hoče se ji vetra in solnčnih žarkov. V Čerepninovi delikatni, ostri in neusiljivi tonalnosti, v njegovih oblikah, ki so izdelane z neobičajnim glasbenim razumom, najdemo razvedrilo. Očitati bi mu, da je preveč plodovit in lahek, ampak tudi ta

napaka ima dobre strani: njegova stvariteljska skromnost mu brani prehude nagnjenosti v iskanju novega za vsako ceno. Omembe vredne so njegove tehnične ideje, tako n. pr. »punctum inter punctum«, glasovi vzeti iz sredine temate in uporabljeni kot kontrapozicija. Dalje njegov zanimiv harmonični sistem, ki je zgrajen na devettonski lestvici in je izrazito eurazičnega porekla. Udanost do Azije, do domovine premišljevanja, večkrat prekine mehko tega nenavadnega, a povsem ruskega skladatelja.«

OI-OI

Na tako imenovani Mišji gori pri Moskvi se zabava vesela družba visokošolcev. Vsaj letniki so zastopani: od večnega študenta Onufrija, ki že sam ne ve, koliko semestrov šteje, pa do veselega Miške, njegovega nerazdružnega druga. Onufrijeva bolezen je iskanje mirne familije, pri kateri bi se lahko udomačil. Na splošno željo pove tudi zdaj staro storijo o advokatu, ki ga je spodil iz hiše, ker je v vselem razpoloženju zgodaj zjutraj hotel, da bi šli malce promenirati.

Družbi se priključita dijak Gluhovcev s svojo izvoljenko Olenko. Študentka Ana Ivanovna ponuja čaj in sardine; z Onufrijem pa si mladina dovoli marsikatero šalo. Ta si kljub temu ne da pokvariti dobre volje in veselo napija Olenki, ki je edina tujka v družbi. Na splošno zahtevo zapoje Miška sentimentalno pesem, Gluhovcev in Olenka pa si v tem razpoloženju odkrivata svoja čustva. Zvečerilo se je, iz Moskve se čuje glas zvonov. Prežeti od ljubezni do rodne zemlje se vsi zamaknejo v čarobni pogled na predrago mesto, le zaljubljenca nadaljujeta svojo meditacijo. A že se jima približa precej natrkani Onufrij, ki upa, da bo v njenem bodočem domu našel tako zaželjeni mir. Njegova priporočila prekine šele splošen odhod družbe, katera zapoje živo pesem v slavo domovine.

Na križišču ulic pričakuje nestrpno stara Evdokija svojo hčer. Trudna in lačna je, a gostilničar ji ne da ničesar več; le radodarnost nekega oficirja, kateremu je namenila svojo hčer, jo lahko reši. Končno pride OI-OI. Rada bi bila sama ta večer, in tudi vlačuga ne mara več biti, saj ljubi Gluhovceva. Mati jadicuje, ji žuga in preti in končno doseže svoj cilj.

Medtem nagajajo na boulevardu lačni študentje čuvarju javne sigurnosti. Sami ne vedo, kako bi si prikrajšali čas in kako bi premotili kruleče želodce. Končno se zedinijo, da gredo »promenirat«. Olenka je našla Gluhovceva, ter upa, da bo pri njem našla pomoči in opore. Obupana mu prizna svojo sramoto in opiše bedo svojega življenja. Saj tudi zdaj in že dva dni ni zaužila ničesar. Nesrečnemu Gluhovcevu, ki sam ničesar nima, pride v pomoč dobri Onufrij. Takoj gre na delo, da bi od koga dobil kaj denarja. Že se vzbuja v dušah zaljubljenec nova nada; toda v tem pripelje stara Evdokija svojega oficirja. V burni sceni odvede zvodljivka omahujočo hčer bednemu študentu. Vse je

končano! Onufrij se vrne z denarjem, toda prepozno. Gluhovec išče pozabo v vinu.

Med potjo pa je Olenka vendar zbežala svoji materi. Oficir Grigorij Ivanovič je zaradi tega zelo užaljen in komaj ga starka pomiri, češ, da je hčerka boječa, neizkušena. Z obljubo, da jo bo kmalu pripeljala odide, njemu pa dá na razpolago lastno sobo in konjak. Grigorij ravno premišljuje, kje bi našel kako družbo, ko mu prideta nasproti dva natrkana študenta: Onufrij in Gluhovec. Vsi trije se napotijo v hišo.

Ob konjaku se navdušuje Grigorij za znamenitosti Moskve, ki mu jih bo razkazoval prijatelj Onufrij. V sobo plane Evdokija s hčerko. Obe se močno prestrašita, ko zagledata družbo. Stara se kmalu znajde, med Ol-Ol in Gluhovecem pa pride do prerekanja. V svoji pijanosti jo žali z najkrutejšimi izrazi, kar izzove Grigorija Ivanoviča. Pride skoraj do pretepa, ki ga Onufrij in ženi komaj preprečita. Ol-Ol čuti, da je vse zgubljeno... V brezupno nastrojenje te družbe zazveni od daleč studentovska pesem: »Dnevi našega življenja...« Grigorij sanjari zopet o moskovskih znamenitostih, ki mu jih bo razkazoval prijatelj Onufrij, Olenka pa vé, da je ljubezen umrla, da bo ostala sama, zapuščena...

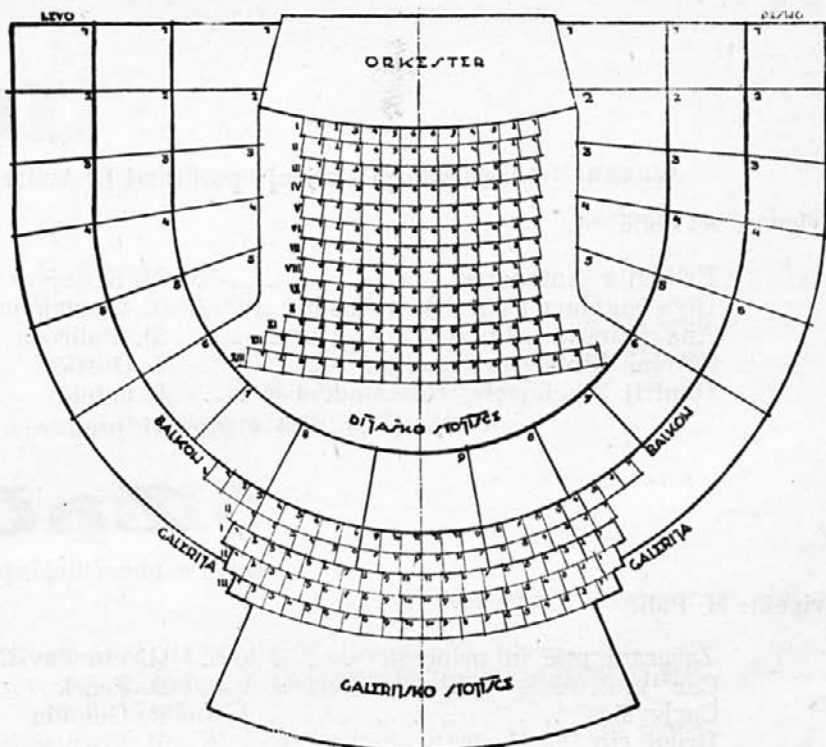
Dejanje „Začaranega ptiča“

Star kralj iz pravljичne Rusije se dolgočasi v svoji palači. Njegovi podložniki, šaljivci, bojarji in bojarke zapešejo, da bi ga razveselili, celo medveda pripeljejo, da pokaže svoje najboljše umetnije. Z ničemur ne morejo razvedriti kralja. Dvorne dame predlagajo kralju, da bi se ponovno oženil, kljub ugovoru obeh princev. Kralj naroči zrcalo in je nadvse zadovoljen nad svojo zunanostjo. Ukaže naj mu pripeljejo neveste in ker mu nobena ne ugaja, zapodi vse skupaj z dvornimi damami vred iz palače ter postane spet otožno zamišljen.

Čarovnik pride spremljan od sužnjev, ki privlečejo s seboj magične knjige in dresirane mačke. Čarovnik pričara orientalske neveste, ki jih pa kralj zapodi kakor prejšnje. Naenkrat se prikaže med gromom in treskom iz teme ptič, ki očara s svojo ljubkostjo in gracijo kralja, pa tudi njegovega sina. Oba bi ga rada ujela in ga zasledujeta, dokler jima ne zbeži, sinu pa ostane v rokah eno pero. Svojo žalost izrazi z ganljivim melanhoničnim plesom in ves dvor s kraljem vred je močno potrč. Čarovnik svetuje kraljevemu sinu, da zlomi pero, on sam pa opravi neke čarovniške kretnje; ptič se nenadoma prikaže, v njem se je skrivala princeza in sedaj stoji kot taka pred kraljem ter ga prosi naj jo združi s sinom, ki ga je strastno vzljubila. Kralj blagoslovi zaročenca. S poročnimi čestitkami in veselim plesom se zaključí pravljica o začaranem ptiču.

Lastnik in izdajatelj: Uprava Nar. gledališča v Ljubljani. Predstavnik: Oton Župančič. Urednik: M. Bravničar. - Tiskarna Makso Hrovatin, vsi v Ljubljani.

RAZVRSTITEV SEDEŽEV V DRAMI

Kaj je lepota, katera osvaja, očara smrtnika od najnižjih delavskih vrst, do mogočnih kron, prestolov?

Lepota je najkrasnejša cvetlica, s katero more mati priroda obdariti ženo, katere sveta dolžnost je, vzgajati in negovati to cvetlico.

Kako se neguje, vzgaja ta divna cvetlica? Ne mogoče z različnimi pudri, suhimi, n astnimi šminčkami: nasprotno, tisto je pokončavanje prave lepote. Lepota rabi pravih

sočnih, vegetalnih tvarin katere delujejo, hranijo, ne pa sušijo. Za zvečer uporabljajte **Uran kremo** mastno, zjutraj izperite z mlačno vodo t. r z **Uran Zoraida milom**, nakar takoj namažite z **Uran Zoraida kremo** dnevno, nato z **Uranovim Zoraida pudrom**, ki je lahek, nedolžen, kakor prašek cvetlice. Ne samo, da lice po masaži z **Uran kremo** nočno, **Zoraida kremo** dnevno ter **Zoraida**

pudrom, postane divno, cvetoče, mladostno, iz katerega diši kipeče zdravje, ampak ta edinstveni preparat naredi kožo laržunasto, mehko, marmornato gladko.

Uran krema nočna, Uran Zoraida krema dnevna, ter Uran Zoraida milo so edina nedosegljiva polepšala moderne žene, vsled tega bi morali **Uran krema nočna, Uran Zoraida krema dnevna, Uran Zoraida puder in Uran Zoraida milo**, krasiti njeno psiho.

Parfumerija Uran, Ljubljana

OL-OL

Scene iz študentskega življenja po drami L. Andrejeva v treh dejanjih in 2 medigrah, prevedel M. Rus uglasbil A. Čerepnin.

Dirigent: M. Polič.

Evdokija Antonovna M. Kogejeva
Olga Nikolavna (Ol-Ol), njena hči Z. Gjungjenac-Gavellona
Ana Ivanovna, kurzistka Št. Poličeva
Nikolaj Gluhovcev, študent J. Gostič
Onufrij Nikolajevič, star študent J. Betetto

Dejanje se vrši v Moskvi pred revolucijo. Incenacija po osnutkih scenografa V. Uljaniševa.

Režiser: prof. O. Šest.

Miška, študent S. Banovec
Grigorij Ivanovič, oficir D. Zupan
Študent S. Magolič
Policist M. Škabar
Studentje in kurzistke.

Začarani ptič

Balet v enem dejanju po ruski pravljici, uglasbil N. Čerepnin.

Dirigent: M. Polič.

Začarani ptič in princesa Gizela Pavšič
Car B. Peček
Carjevič P. Golovin
Drugi sin M. Kurbos
Čarovnik M. Longika
Tri mamice: P. Škerjanc, R. Škele in P. Jerom
Medved S. Eržen
Dvorni norec S. Japelj

Koreograf in režiser: P. Golovin.

Norci: W. Smerkolj, G. Skala, K. Brcar in A. Brcar
Ruske neveste: M. Petan, Z. Gerlovič, M. Rus, M. Buh, M. Grilanc
in Z. Florjančič
Orientalne neveste: W. Smerkolj, A. Brcar, R. Brcar, F. Kurbos,
A. Haberle in G. Skala.
Mačke: G. Justin in J. Mauser.
Spremljavo čarovnika, fantje in dekleta, bojarini in straža.

Blagajna se odpre ob pol 20.

Začetek ob 20.

Konec po 22.

Parter: Sedeži I. vrste	Din	42-
" II. - III. vrste	"	37-
" IV. - VI.	"	33-
" VII. - IX.	"	28-
" X.	"	26-
" XI.	"	26-
Lože Lože v parterju	"	140-
" l. reda 1-5	"	140-
" 6-9	"	160-

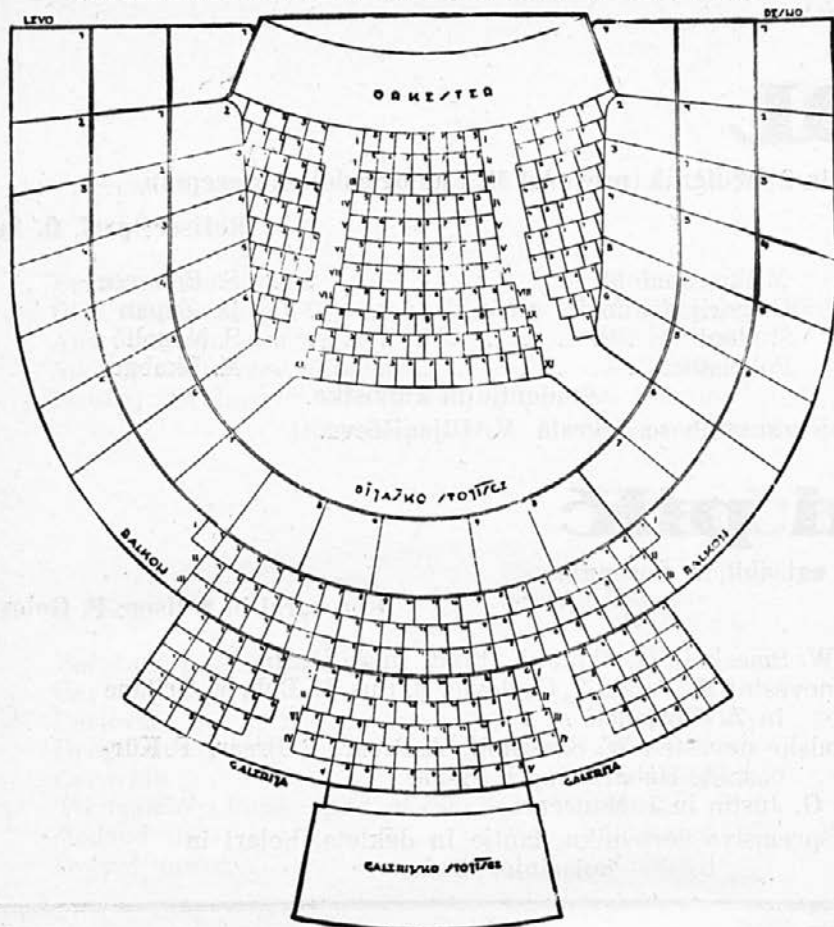
Dodatni ložni sedeži v parterju	Din	22-
" l. redu	"	27-
"	"	27-
"	"	23-
"	"	18-
"	"	20-
"	"	10-

Galerija: Sedeži I. vrste	Din	14-
" II.	"	13-
" III.	"	13-
" IV.	"	10-
" V.	"	10-
Stojišče	"	3-
Dijaško stojišče	"	7-

Predpisana taksa za penzije in invalidnosti je vračunana v cenah

VSTOPNICE se dobivajo v predprodaji pri gledališki blagovnici od 10. do pol 1. in od 3. do 5. ure

RAZVRSTITEV SEDEŽEV V OPERI

Po predstavi

v kavarno

NEBOTIČNIK

Dnevno koncert popoldan in
zvečer do 1 1/2 ure zjutraj
Pivo - izbrana vina
Topla in mizla jedila

Priporoča se Vam

„SLAVIJA“

JUGOSLOVANSKA ZAVAROVALNA BANKA D. D.
V LJUBLJANI

za zavarovanje

proti oškodovanju vsled požara, eksplozije, kraje, toče, nesreč i. t. d. na zgradbah, opremi, tvornicah, avtomobilih kot tudi na lastnem telesu in življenju

Podružnice: Beograd, Sarajevo, Zagreb, Osijek, Novi Sad, Split

Glavni sedež: Ljubljana, Gosposka ulica 12

Telefon števil. 2176 in 2276

Knjigarna

Učiteljske tiskarne v Ljubljani

Frančiškanska ul. 6

Podružnica:

Maribor

Tyrševa ulica 44

Ima v zalogi vse slovenske leposlovne, znanstvene in šolske knjige, mnogo hrvatskih, srbskih, francoskih, angleških, italijanskih del ter velika izbira nemških leposlovnih in znanstvenih knjig. Razna učila za šolo in dom. Naroča vse jugoslovanske, slovanske, nemške, francoske, angleške in italijanske revije. Velika izbira muzikalij za vse instrumente kakor tudi klavirskih izvlečkov za petje in klavir. Velika izbira modnih časopisov.

Vsak mesec komaj pričaka

da prejme svoj list „Žena in dom“. Saj ima tako rada lepe povesti, zabavne črtice, in toliko koristnega se nauči iz „Žene in doma“. Perilo in obleke po krojih „Žene in doma“ si sama napravi. Svojo sobo si je olepšala z vzorci ročnih del, ki jih je dobila v „Ženi in domu“.

In potem vsi ti številni poučni članki o vzgoji, o ženskem pokretu, o službah, o zakonu, o možeh, o otrocih, o potovanjih, o gospodinjstvu, o kuhi, o rožah, o šivanju, o modi, ji dajo toliko lepega razvedrila.

Potem še uganke.

Pa vse to za 18 dinarjev na četrt leta. Ali je mogoče, da Vi še niste naročeni na „Ženo in dom“?

Odrežite spodnji del tega lista!

Odreži!

Uprava revije „Žena in dom“
Ljubljana, Dalmatinova ulica 10-3

Pošljite mi eno številko Vaše revije brezplačno na ogled.

Ime:

Bivališče:

Zadnja pošta: